

Thema: Beproeving

Donderdag:	Genesis 22:1-8	God verzoekt Abraham
Vrijdag:	Leviticus 1	God beveelt en Abraham doet
Zaterdag:	Genesis 22:4-8	Abraham en Izak de berg op
Zondag:	Genesis 22:9-12	Abraham offert Izak
Maandag:	Romeinen 5:12-21	Plaatsvervanging
Dinsdag:	Hebreëen 4:4-20	God zweert
Woensdag:	Romeinen 4:9-12	Vader Abraham

Donderdag

Dagtekst: Genesis 22:1 God verzoekt Abraham

Vers 1: *En het geschiedde.* Er gebeurt nu weer echt iets in het leven van Abraham. Het geloofsleven is een leven vol ware gebeurtenissen. Het is beslist geen saai leven. Dat leven loopt steeds weer uit op verwondering. *Na deze dingen.* Dat ziet op alles wat er al gebeurd was in Abrahams leven, maar met name op de geboorte van Izak. Deze jongen was de vervulling van Gods belofte. Dat is een heerlijke tijd als je mag genieten dat de Heere Zijn Woord heeft waar gemaakt. Abraham heeft toen gerust geleefd. *God verzocht Abraham.* Verzoeken betekent hier beproeven. Het gaat niet zozeer om de verschillende woorden, maar om de bedoeling ervan. Als God verzoekt dan is dat een beproeving tot het goede. De duivel verzoekt altijd tot het kwade. God neemt een proef bij Abraham. Zal hij ten allen tijde alleen op de Heere vertrouwen? Alleen het ware geloof kan die proef doorstaan. De Heere roept Abraham bij naam. En Abraham kent de stem van de Heere en hij gehoorzaamt Hem onvoorwaardelijk: *Zie hier ben ik.*

Vrijdag

Dagtekst: Genesis 22:2-3 God beveelt en Abraham doet

Vers 2: De opbouw van dit vers laat zien dat God Abraham steeds dieper verwondt. Abraham krijgt opdracht om direct zijn zoon te gaan offeren. Hij moet daar nu niet met andere mensen over gaan praten. Izak, die naam betekent: hij lacht. Abraham heeft gelachen omdat hij had ervaren dat de Heere Zijn belofte had vervuld. Nu lijkt Gods bevel zo tegenstrijdig. Geeft de Heere eerst om daarna Izak weer terug te nemen? Luther zegt: God zet soms het masker van de duivel op. *Tot een brandoffer.* Dat offer was helemaal voor de Heere bestemd. God heeft recht op heel ons leven. Hij mag alles van ons vragen, ook al begrijpen wij het niet. Wij moeten ons afvragen of het in ons leven echt om de Heere gaat? **Vers 3:** Abraham zwijgt, maar zijn zwijgen is gehoorzamen. Hij doet wat de Heere zegt, omdat hij weet dat het de stem van God is. Door zijn vroege opstaan, laat hij zien dat hij hoogachting heeft voor de Heere. Het gaat in Izak om de Heere Jezus. Daarom wist Abraham dat de Heere hem geen kwaad kon doen.

Zaterdag

Dagtekst: Genesis 22:4-8 Abraham en Izak de berg op

Vers 4: Drie dagen lang moet Abraham reizen. Zal de satan hem niet bestookt hebben? Zal hij niet de pijn om Izak gevoeld hebben? Abraham zag de berg Moria en daarmee als eerste

(onbewust) de plaats waar de Heere later wilde wonen in de tempel. Duizenden ogen hebben later in een offer Christus gezien tot vrede voor hun ziel. **Vers 5:** Abraham zegt tegen zijn knechten dat hij straks met Izak, zijn zoon zal terug komen. Hier spreekt het geloof. **Vers 6:** Daar gaan ze. Zwijgend. Abrahams geloof strijd in alle stilte. Izak is hier een type van Christus. Christus droeg Zijn kruis. Dat vloekhout was eigenlijk voor de Zijnen, maar Christus wilde het dragen. **Vers 7:** Izak stelt de meest belangrijke vraag: *Waar is het Lam?* Zonder lam kan er niet geofferd worden. Hebben wij een lam om te offeren? **Vers 8:** Abraham gelooft dat de Heere er in zal voor zien. Voorzien betekent dat de Heere van te voren al ziet wat er nodig is en om het moment dat het nodig is er voor zorgt dat het er is.

Zondag

Dagtekst: Genesis 22:9-12

Abraham offert Izak

Vers 9: Abraham is gewillig en Izak is het ook. Zij doen samen al het werk. De Vader en de Zoon zijn gewillig om zondaren zalig te maken. Zij doen al het werk! Dan hoeft een zondaar alleen maar toe te kijken. Izak wordt levend op het altaar gelegd. Dat is een bijzondere besturing van God. Ook Christus is levend aan het vloekhout gehangen. Pas toen Hij alles had volbracht, kon Hij Zijn leven afleggen en sterven. **Vers 11,12:** De Heere komt nooit te laat. Met de Engel des HEEREN wordt Christus bedoeld. Daar had Hij nog niet de menselijke natuur aangenomen. God vindt het genoeg. Hij zag dat Abraham in zijn hart Izak had afgestaan aan Hem. Nu is Izaks lot beslist. De jongen hoeft niet te sterven. Straks zal God de Vader wel Zijn hand uitstrekken tegen Zijn Zoon en Hem doden. Deze beproeving overtrof al de andere. De beproevingen worden meestal steeds zwaarder. Abraham is *godvrezend*. Niet uit angst, maar uit liefde. Niet als een knecht, maar als een kind. Aan elke beproeving komt een einde. Dat is tot troost. *Nu weet Ik*. Abraham wordt hier uit de werken gerechtvaardigd. Dat wil zeggen dat uit zijn daden bleek dat hij een waar geloof had.

Maandag

Dagtekst: Genesis 22:13-14

Plaatsvervanging

Vers 13: *Zijn ogen opheffen*. Dat is het tegenovergestelde van zijn ogen neerslaan. Neerslaan als een teken van droefheid en berouw. Opslaan is dan een uiting van vreugde. Geen wonder, of toch wel. Abraham hoefde niet langer op zijn zoon te kijken, maar zag de ram. Met opmerkzaamheid zien en afzien van al het andere. Hij zag de ram, toen hij boog. God eist het offer en hij geeft het offer. De ram wordt geofferd in de plaats van Izak. Dat is het Evangelie. Wie is het eens geworden dat God recht heeft op heel ons leven en dat ik dus op het altaar moet? Dan geeft de plaatsvervangende ram vreugde. **Vers 14:** Abraham heeft er behoefte aan om deze gebeurtenis een naam te geven. Het is een openbaar getuigenis van Gods daden. Abraham roemt hier God. De Heere wordt alleen geëerd in Zijn eigen werk. De laatste zin kan ook vertaald worden met: De Heere zal gezien worden op de berg. De berg is dan de plaats van de allergrootste benauwdheid en geestelijke strijd. Tot troost wordt dan beloofd dat daar de Heere zal worden gezien.

Dinsdag

Dagtekst: Genesis 22:15-19

God zweert

Vers 15: *Ten tweeden male.* God bevestigt altijd Zijn eigen werk. Niet omdat Zijn belofte niet waar zou zijn, maar vanwege het zwakke geloof van Zijn kinderen. **Vers 16:** *God zweert.* De eed is bedoeld om de belofte des te beter te doen verstaan. Die belofte geldt te midden van alle zwakheid. Als wij soms uitzwakheid in de zonde vallen, moeten wij aan Gods genade niet vertwijfelen. **Vers 17:** is de inhoud van Gods belofte. Abraham krijgt een groot nageslacht. Volgens **vers 18** gaat het in dat nageslacht om Christus. Hier wordt Christus beloofd niet alleen voor de Joden, maar ook voor de heidenen. Hier is eigenlijk al een profetie die met Pinksteren in vervulling is gegaan. God belooft hier dat er altijd kinderen van God zullen zijn. **Vers 19:** Abraham komt als overwinnaar terug bij zijn knechten. Hij mag wonen onder die eed. Wonen wil zeggen dat hij met vrede en vreugde daar woont. God was voor hem, dan kon niemand tegen hem zijn. Hij mag daar wonen zoals lege schelpen zich vastzuigen aan de rots en er door de branding niet van los te krijgen zijn. Arm en leeg in zichzelf, maar rijk in de belofte van de Heere.

Woensdag

Dagtekst: Romeinen 4:9-12

Vader Abraham

Sommige Joden waren/zijn trots omdat zij familie van Abraham waren. Daardoor dachten zij bij het volk van God te horen. Het kwam niet in hen op dat zij misschien verloren zouden gaan. Jezus waarschuwt hen daarvoor in Mattheüs 3:8. Het is niet genoeg om familie te zijn van Abraham. Dat kan ons niet redden. Ook heidenen worden zalig. Zij worden *de voorhuid* genoemd. Belangrijk is volgens **vers 12** dat er *gewandeld wordt in de voetstappen van het geloof van vader Abraham*. Het gaat dus om datzelfde geloof dat Abraham had. Door dat geloof wordt een zondaar gerechtvaardigd. Abraham geloofde de Heere op Zijn Woord. Al kon dat Woord met het verstand niet waar gemaakt worden. Toch wist Abraham dat de Heere waar is. Dat Abraham *vader* wordt genoemd, betekent ook dat de Heere net zo omgaat met zijn geestelijke kinderen (dat zijn alle waar gelovigen) als Hij omging met Abraham. Echt geloof wordt altijd beproefd! Echt geloof kan het vuur van die beproeving ook verdragen. Echt geloof wordt juist sterker door die beproevingen.

Scherpenisse

Ds. J. Lohuis